

antifa

ο ι α ο ή λ ω σ η

Δεν παίζουν σε άδειο γήπεδο!

ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ, ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΩΡΑ: 12.00 μ.μ.

Κυκλοφορεί σε 8.000 αντίτυπα και μοιράζεται από τις αντιφασιστικές συνελεύσεις **autonome antifa** και **antifa kallithea**
Φεβρουάριος 2013

Το Σάββατο 2 Μάρτη στην πλατεία Δαβάκη διοργανώνουμε μια antifa διαδήλωση. Εμείς που βρισκόμαστε πίσω απ' αυτή τη διαδήλωση είμαστε εκείνοι που (ανάμεσα σε άλλους) εδώ και κάμποσα χρόνια κοιτάμε να μένει η Καλλιθέα αντιφασιστική. Είμαστε αυτοί και αυτές που μοιράζουμε αντιφασιστικά έντυπα στα λύκεια· που γράφουμε αντιφασιστικά συνθήματα στους τοίχους· που σβήνουμε τα αντίστοιχα ρατσιστικά· που αφισοκολλούμε συστηματικά· που μοιράζουμε προκηρύξεις· που διοργανώνουμε μικροφωνικές· που διοργανώνουμε μοτοδιαδηλώσεις· που διοργανώνουμε διαδηλώσεις στόμα με στόμα· που κυνηγιόμαστε με τους φασίστες

Το Σάββατο 2 Μάρτη στην πλατεία Δαβάκη θα κατέβουμε στο δρόμο. Αυτή τη φορά προσκαλούμε και άλλους και άλλες που συμφωνούν με τις απόψεις και τις πρακτικές μας, που θεωρούν και οι ίδιοι και οι ίδιες ότι ο αντιφασισμός είναι η οργάνωση των από κάτω για τους δύσκολους καιρούς που έρχονται, που μισούν τους φασίστες, τους μπάτσους και τ' αφεντικά το ίδιο με μας, να διαδηλώσουν μαζί μας. Κι από λόγους άλλο τίποτα...

Ποιος είπε ότι τελείωσε;

Μπορεί κανείς για να ξεστομίσει τη λέξη φασισμός να περιμένει να δει τον ίδιο το Χίτλερ να ψωνίζει στη Σιβιτανίδου, αλλά η αλήθεια είναι δεν είναι καθόλου έτσι. Αντίθετα, με τις γνώμες που θέλουν το φασισμό να γεννήθηκε και να πέθανε κάπου στα μέσα του προηγούμενου αιώνα, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο φασισμός δεν ήταν μια υπόθεση κάποιων μοχθηρών παλιανθρώπων, δεν ήταν κάτι που συνέβη και τελείωσε, δεν ήταν μια λοξοδρόμηση από τον ευθύ δρόμο της ειρήνης και της πανανθρώπινης ευτυχίας. Όχι! Ο φασισμός ήταν ένα σύστημα σχέ-

σεων, ένας τρόπος διαχείρισης, πειθάρχησης και εξόντωσης της εργατικής τάξης. Τα υλικά πάνω στα οποία οικοδομήθηκε, καθόλου δεν έπαψαν να υπάρχουν· μπήκαν προσωρινά στην κατάψυξη της ιστορίας, έτοιμα να χρησιμοποιηθούν ξανά, αν η ιστορική κίνηση τα έφερε και πάλι στο προσκήνιο. Και να: εκεί που όλοι ήταν έτοιμοι να ορκιστούν ότι ο φασισμός δεν έχει θέση παρά μόνο στα βιβλία της ιστορίας, εκεί που όλοι άκουγαν φασίστες και σκεφτόντουσαν ασπρόμαυρες φωτογραφίες, οι ναζί είναι έτοιμοι να ψηφιστούν από το 10% των ψηφοφόρων, η ρατσιστική βία εντείνεται, οι μετανάστες κυνηγιούνται, οι μπάτσοι έχουν γίνει πιο πολλοί απ' τους μη-μπάτσους.

Φασισμό έχει για όλους

Θα ήταν λάθος να νομίσουμε ότι η ιστορία ξεκάνει από τότε που εμείς καταλάβαμε ότι κάτι δεν πάει καλά. Οι φασίστες δεν ξεπετάχτηκαν ξαφνικά το 2012, ούτε και ο «λαός έγινε φασίστας επειδή τον χτυπάει η κρίση». Οι μπάτσοι δεν έγιναν πιο πολλοί απ' τους ανθρώπους «επειδή υπάρχει εγκληματικότητα», ούτε και οι μετανάστες είναι στο στόχαστρο «επειδή είναι παράνομοι». Όχι!

Αυτό που ζούμε σήμερα είναι το αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης ήττας. Είναι τρόπος με τον οποίο αναμετρηθήκαμε ή καλύτερα δεν αναμετρηθήκαμε με τις φασιστικές ιδέες και τις φασιστικές πρακτικές, όταν αυτές συνέβαιναν. Είναι το αντίτιμο που πληρώνουμε, για τότε που κλείναμε τα μάτια στην κτηνώδη εκμετάλλευση των αλβανών εργατών και στους επί πληρωμή βιασμούς χιλιάδων γυναικών. Για τότε που αφήναμε να κυκλοφορεί η γνώμη ότι κι «οι μπάτσοι κάνουν κι αυτοί μια δουλειά». Για τότε που η νύχτα γινόταν επάγγελμα. Το γεγονός βέβαια ότι η Χρυσή Αυγή ήταν τότε περιθωριακή, δε σημαίνει ότι δεν υπήρχαν φασίστες. Υπήρχαν και παραϋπήρχαν, άσχετα που πολιτικά εκφράζονταν αλλιώς.

Αλλά αυτό που ζούμε δεν είναι μόνο το παρελθόν του. Την ίδια στιγμή που κάθε σικαμένη φιγούρα απ' αυτές που άκμασαν και γιγαντώθηκαν μέσα στις δυο προηγούμενες δεκαετίες (ο ρατσιστής, ο μικροαστός, ο βιαστής, ο μαφιόζος, ο ιδιοκτήτης) μας δείχνει ποιο ήταν

Αλλοιίδες

Οι διαδηλώσεις είναι περίεργο πράγμα. Δεν είναι αντρική υπόθεση, δεν είναι φουσκωμένοι μυς, δεν είναι ύφος κακία και σκληρά βλέμματα. Οι διαδηλώσεις είναι οργάνωση και σχέδιο, πίστη στο σκοπό και συνείδηση του δίκιου. Είναι συλλογική δύναμη, είναι οι συμφωνίες από πριν και οι ευθύνες για το μετά. Είναι η δουλειά που προηγήθηκε και αυτή που ακολουθεί. Είναι όλα τα φύλα και οι φυλές, όλα τα ύψη και τα κιλά, όλα τα άγκη και όλες οι τόλμες.

Κατεβαίνουμε στο δρόμο πιασμένοι σε αλυσίδες. Είναι ο καλύτερος τρόπος που έχουμε σκεφτεί για να υποδηλώσουμε αυτή τη συλλογικότητα, τη πολυυποκειμενικότητα και την κοινότητα των σκοπών μας. Είναι η δική μας προσπάθεια να δείχνουμε ότι δεν είμαστε μόνοι και μόνες απέναντι στους μπάτσους, τα αφεντικά και τους φασίστες. Είναι η δική μας απάντηση στην εξατομίκευση, στο φόβο και στην διαχείρισή μας ως μονάδες.

το παρελθόν μας, την ίδια ακριβώς στιγμή αποκτά μια καινούρια επικαιρότητα. Γιατί το ελληνικό κράτος στριμωγμένο απ' την κρίση είναι πια αναγκασμένο να οργανώσει συστηματικά την εξαθλίωση των ίδιων του των υπηκόων. Η φτώχεια, η ανεργία, τα ψευτοεπιδόματα γίνονται ολοένα και περισσότερο ο καμβάς πάνω στον οποίο εξελίσσεται η ζωή εκατομμυρίων «ελλήνων». Για τους δε μετανάστες εργάτες το μέλλον διαγράφεται ακόμα πιο δυσόιωνο. Στερημένοι από νόμιμα έγγραφα, στερημένοι δηλαδή από το νόμιμο status του πολίτη, θα γίνονται όλο και πιο φτηνοί, όλο και πιο αναλώσιμοι, βορά στις ορέξεις και στο σαδισμό των αφεντικών, των μπάτσων, των φασιστών και των μαφιόζων (στη σπάνια περίπτωση που αυτές οι ιδιότητες δεν ταυτίζονται). Επομένως, το ελληνικό κράτος, τα αφεντικά ως τάξη, χρειάζεται να συσπειρώσουν γύρω τους ακριβώς αυτό το κοινωνικό υποκείμενο (των ρατσιστών, των μικροαστών, των βιαστών κοκ), να το οργανώσουν, να του δώσουν πολιτική υπόσταση και προοπτικές, να το οπλίσουν με συνείδηση των κοινών του συμφερόντων και να το στρέψουν ενάντια σε όποιον δεν κάθεται φρόνιμος, σε όποιον αντιμιλάει, σε όποιον λέει (ή σκέφτεται να πει) όχι! Αξιοποιώντας το μεγαλύτερο ρατσιστικό πείραμα των τελευταίων δεκαετιών που ακούει στο όνομα Άγιος Παντελεήμονας, το ελληνικό κράτος προσπαθεί να επιβάλλει, όπου μπορεί, θύλακες στρατιωτικής διαχείρισης της εργασίας, σιγή νεκροταφείου και πολιτική κυριαρχία των μπάτσων και της μαφίας.

Ειδικά η αναβάθμιση της αστυνομίας είναι τέτοιου εύρους και είδους που την μετατρέπει σε εμφανή πρωταγωνιστή των κοινωνικών μετασχηματισμών που έχουν δρομολογηθεί. Οι μπάτσοι εξελίσσονται σε σώμα με αξιώσεις πάνω στο τι πρέπει να γίνει και τι όχι, σε σώμα με γνώμη για το μέλλον του ελληνικού καπιταλισμού, σε σώμα με διακριτά συμφέροντα και ανάγκες πολιτικής τους έκφρασης, σε σώμα εν τέλει με συλλογική συνείδηση του εαυτού του και των συμφερόντων του. Σε σώμα που από «ουδέτερο» όργανο επιβολής του νόμου και της τάξης μετατρέπεται όλο και πιο πολύ σε ένοπλο υποκείμενο με εξουσία πάνω στις πολιτικές επιλογές.

Οπότε ο φασισμός σήμερα έχει διπλή υπόσταση: από τη μία είναι οι φασιστικές επιτροπές κατοίκων και οι ναζί στο κοινοβούλιο, είναι οι ιδιοκτήτες που βλέπουν έντρομοι την αξία των ακινήτων τους να πέφτει και οι ρατσιστικές συμμορίες που επιτίθενται σε όποιον μετανάστη τους φαίνεται του χεριού τους. Και από την άλλη ουρές στα ταμεία ανεργίας και εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες δίχως χαρτιά, βασικός μισθός για κλάματα και ζωές μεσ' στο φόβο.

Αυτές οι δυο όψεις δεν είναι εικόνα του μακρινού μέλλοντος. Είναι η πολιτική του ελληνικού κράτους τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Και ως τέτοια έχει γενική εφαρμογή.

Και στην Καλλιθέα έχει φασισμό!

Οπότε πράγματι, ο Χίτλερ δεν ψωνίζει στη Σιβιτανίδου, αλλά τα εγγονάκια του κάνουν ό,τι μπορούν. Για παράδειγμα, από το 2009 και μετά στη γειτονιά μας έχουν συμβεί τα εξής:

- Οι μπάτσοι κατέλαβαν την Καλλιθέα (όπως και κάθε γειτονιά της Αθήνας) στρατιωτικά. Κάθε τρεις και λίγο βλοσυροί κουκουλοφόροι με μηχανές περνάνε κάτω απ' τα σπίτια μας. Τάχα προσανατολισμένη στη «μάχη κατά της εγκληματικότητας», η ένοπλη παρέλαση δεκάδων αστυνομικών στοχεύει στην εμπέδωση ενός κλίματος τρομοκρατίας, στην κυριαρχία του κρατικού λόγου στον πολεοδομικό ιστό, στον εκφοβισμό των μεταναστών, στην επιτήρηση των νεολαίων που στριμώνονται από την υλική κρίση, στη μετάδοση του μηνύματος ότι η μόνη προοπτική είναι η προοπτική της σιωπής, του φόβου, της υποτίμησης.

-Οι ναζί απέκτησαν πυρήνα, που μέχρι να διαλυθεί, πρόλαβε να χτυπήσει μετανάστες και ντόπιους, να αποκτήσει κονέ με τον Άγιο Παντελεήμονα, να μαζέψει ό,τι κατακάθι βρήκε εύκαιρο, να ανταλλάξει καλημέρες με τους μπάτσους.

-Δυο τζαμιά μουσουλμάνων πυρπολήθηκαν.

-Κάτι επιτροπές ρατσιστών κατοίκων της συμφοράς προσπάθησαν να οργανωθούν (η μία μάλιστα ύστερα από δημόσια εκδήλωσή της στο δημαρχείο της Καλλιθέας), δίχως βέβαια επιτυχία.

-Φήμες (καθόλου ανεπιβεβαίωτες ωστόσο) κυκλοφόρησαν ότι η Χρυσή Αυγή θα άνοιγε γραφεία σε κεντρικό σημείο της Καλλιθέας.

-Οι ρατσιστικές επιθέσεις πολλαπλασιάστηκαν και έγιναν μέρος της καθημερινής ζωής μας.

Σ' αυτό το σημείο βρισκόμαστε λοιπόν: Αφενός η Καλλιθέα είναι υπό ασφυκτικό αστυνομικό έλεγχο· αφετέρου οι ρατσιστές κάτοικοι δεν έχουν οργανωθεί ακόμη όπως θα ήθελαν ή ίσως να μην έχουν βρει ακόμη την κατάλληλη συγκολλητική ύλη, τους κοινούς σκοπούς, την αναγκαία κρατική υποστήριξη. Όμως ως φυσικά πρόσωπα υπάρχουν. Και τζαμιά έκαψαν, και μετανάστες μαχαίρωσαν, και σβάστικες ξέρασαν στους τοίχους. Ποιος μπορεί να πει με σιγουριά τι θα κάνουν στο μέλλον; Ποιος μπορεί να είναι σίγουρος ότι αύριο μεθαύριο δε γεννηθεί ένας καινούριος ναζιστικός πυρήνας, πολιτικά ανθεκτικότερος και κρατικά πιο ευνοημένος; Ποιος μπορεί να είναι σίγουρος ότι οι φασίστες συμπολίτες μας δεν θα οργανωθούν, όπως οργανώθηκαν αλλού;

Αυτόνομη αντιφασιστική οργάνωση

Πράγματι, κανείς δε μπορεί να είναι σίγουρος. Από τη μεριά μας αυτό που μπορούμε να κάνουμε, αυτό που θέλουμε να κάνουμε είναι να οργανώσουμε τη δική μας μπάντα. Να σκεφτούμε κατευθύνσεις αντιφασιστικής δράσης για τώρα και για το μέλλον. Να προλάβουμε να οργανωθούμε αξιοπρεπώς, προτού έρθουμε αντιμέτωποι με μια κατάσταση χωρίς επιστροφή. Να σπάσουμε το φόβο, να καταφέρουμε να μην είμαστε άτομα, να φτιάξουμε μια ανταγωνιστική αντιφασιστική κουλτούρα. Να προλάβουμε τη μετατροπή της γειτονιάς μας σ' έναν νέο Άγιο Παντελεήμονα.

Το ξέρουμε ότι είμαστε ήδη πίσω. Όμως σε τέτοιες εποχές ακόμη και μια αργοπορημένη αρχή, μπορεί στο μέλλον ν' αποδειχθεί πολύτιμη...

Εγώ καλλιθεώτης είμαι!

«Γεννήθηκα στην Αλβανία το 1991. Τρία χρόνια μετά ήρθαμε στην Ελλάδα. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου μένω στην Καλλιθέα. Εδώ πήγα δημοτικό, εδώ πήγα γυμνάσιο, εδώ λύκειο. Οι παρέες μου είναι από την Καλλιθέα και τη Νέα Σμύρνη. Τα καλοκαίρια αράζουμε μια στη Δαβάκη, μια στο ποτάμι, μια στην Αγία Ελεούσα. Και στο Ελ Πάσο πάω σε κανά αγώνα της προκοπής. Κατάλαβες τώρα φάση; Και από τότε που τελείωσα το σχολείο, για το κράτος και τους μπάτσους θεωρούμαι παράνομος, κι ας είμαι εδώ κοντά είκοσι χρόνια. Και πρέπει κάθε τρεις και λίγο να αποδεικνύω ότι παραμένω στη χώρα νομίμως: άρα ή θα πρέπει να προσκομίζω ένσημα ή να έχω κάποιο χαρτί ότι σπουδάζω κάπου. Όμως δουλειές δεν παίζουν έτσι κι αλλιώς, ούτε και φοιτητής είμαι. Οπότε ρίχνω τα μούτρα και πάω και γράφομαι στη Σιβιτανίδειο, «για να μάθω μια τέχνη». Και κει που πάω βλέπω κι άλλους σαν κι μένα, άλλος 23, άλλος 25. Τέχνη και μαλακίες... Για να κω το κωλόχαρτο που λέει ότι είμαι νόμιμος το κάνω... Τι να πω; Εγώ φταίω που όλος ο πλανήτης είχε πάρει φωτιά όταν γεννήθηκα; Για τους έλληνες είμαι αλβανός, για τους αλβανούς είμαι έλληνας. Τι αλβανός και έλληνας... Εγώ καλλιθεώτης είμαι!»

Πλατεία Κύπρου ένα σκοτεινό βράδυ - δεκαπέντε μήνες πριν

Τους εχθρούς μας δεν κάνει να τους διαφημίζουμε. Παίρνουν τα πάνω τους και τους μπαίνουν περίεργες ιδέες στο μυαλό. Όμως δεν ωφελεί και να τους παραβλέπουμε, γιατί τότε είναι σα να βάζουμε εμείς το κεφάλι μέσα στην άμμο. Εν πάση περιπτώσει, η ουσία είναι ότι για λίγους μήνες στην Καλλιθέα έδρασε ένας ναζιστικός πυρήνας. Και έκανε αυτά που κάνει ένας ναζιστικός πυρήνας: και μετανάστες μαχαίρωσε, και αριστερούς χτύπησε, και ρατσιστικά συνθήματα έγραψε, και κονέ με τον Άγιο Παντελεήμονα απέκτησε και γενικώς έκανε ό,τι πέραγε απ' το χέρι του για να σπείρει τον τρόμο που του αναλογούσε. Ένας φίλος μετανάστης μας έλεγε τότε τα εξής: «Μην κοιτάς τώρα που είναι μικροί και βλάκες και γράφουν τις μαλακίες τους στην Κύπρου. Να κοιτάς τι πετυχαίνουν οι πράξεις τους ή τι θα πετυχαίνουν σε λίγο καιρό αν τους αφήσουμε να μεγαλώσουν. Να στο πω απλά: αν υπάρχει έστω και ένας που αλλάζει το δρόμο του και δεν περνάει από δω ή από κει για να μη τους πετύχει, τότε έχουν κερδίσει. Έχουν κυριαρχήσει μέσω του φόβου».

Τελικά ο ναζιστικός πυρήνας διαλύθηκε. Θες επειδή το ξύλο που έφαγαν κανά δυο φορές τους συνέτισε· θες επειδή η κόκα χτυπάει και τις καλύτερες οικογένειες· θες επειδή η ηλικία τους δεν ήταν ώριμη για τάγματα εφόδου· θες επειδή δε βρέθηκαν οι κατάλληλοι άνθρωποι να τους πάρουν απ' το κεράκι και να τους βάλουν σε γραμμή... Ίσως τίποτα απ' αυτά ή ίσως όλα αυτά μαζί. Το ζήτημα πάντως είναι ότι το ενδιαφέρον των ακροδεξιών για την Καλλιθέα παραμένει. Και δεν είναι ανάγκη να εκδηλωθεί με τον ίδιο τρόπο.

antifa

ο ι α ο ή λ ω σ η

Όλα κι όλα: Προσπάθησαν. Δύο χρόνια τώρα. Και δυο τζαμί κάψανε. Και τσίχλες μουτζουρώσανε. Και «κατοίκους» της συμφοράς συγκεντρώσανε για ψύλλου πηδήμα. Και ξεμοναχισμένους μαχαίρωσαν. Και μια φασιστοπαρεούλα φτιάξαν, τ'αχ μου για να κυριαρχήσει στις πλατείες.
 Όλα κι όλα: Προσπάθησαν. Δύο χρόνια τώρα. Αλλά δεν τους πέρασε.
 Τα συνθήματα οβήθησαν. Οι πλατείες βρώμισαν και ξανακαθάρισαν. Οι μετανάστες της γειτονιάς σήκωσαν κεφάλι όταν και όπου έπαιπε. Η φασιστοπαρεούλα ακόμα τρέχει. Σήμερα μπορεί να νομίζει κανείς ότι το ποινιγύρι τελείωσε. Αλλά δεν είναι έτσι. Γιατί τα φασιστικά σχέδια για την Καλλιθέα και αλλού είναι μεγαλεπήβολα.
 Το ελληνικό κράτος μετατρέποντας εδώ και δύο δεκαετίες σε παράνομη την εργασία των μεταναστών εργατών, έχει στήσει τους μηχανισμούς για τη μεταχείριση του συνόλου της εργατικής τάξης με αστυνομικούς - στρατιωτικούς όρους. Και όσο το ελληνικό κράτος αποκαλύπτει τη φασιστική του εκδοχή, τόσο πιο επιτακτική θα γίνεται η ανάγκη του ελέγχου των γειτονιών μας από την αστυνομία, τη μαφία και τις παρακρατικές συμμορίες. Τόσο πιο επιτακτικό το ταύκισμα κάθε κοινότητας εργατών ώστε να μην κουνιεται φύλλο. Η οδισιαρική λειτουργία της μηχανής ενώ αυτή μας πετοκόβει, αυτό είναι το σχέδιο.
 Αλλά όπως αποδείχθηκε τα τελευταία δύο χρόνια στην Καλλιθέα, ο φόβος και ο φασισμός κερδίζουν μόνο όσο παραμένουμε σιωπηλοί και ανοργάνωτοι. Στην Καλλιθέα ζούμε και δουλεύουμε πολλοί και πολλές που έχουμε κάθε λόγο να στήσουμε οδοφράγματα στη βαρβαρότητα. Είμαστε εκείνοι που κρατάμε τα σχολεία μας καθαρά από τη ρατσιστική πανούκλα. Είμαστε εκείνοι που προστατεύουμε την πολυεθνικότητα των γειτονιών μας από τους φασίστες.
 Δεν έχουμε κανένα λόγο να εφρουράσουμε. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να παραδώσουμε τις γειτονίες μας στους φασίστες, με ή χωρίς οβαστικά! Καταβάνουμε και διαδηλώνουμε στο δρόμο για να θυμηθούμε και να θυμάσουμε!

Δεν παίζουν σε άδριο γήπεδο!

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
autonome antifa ★
 autonome.antifa@yahoo.com
 autonomeantifa77.wordpress.com

antifa kallitheia
 antifa.kallitheia@yahoo.com

ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΒΑΚΗ, ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΩΡΑ: 12.00 μ.μ.

Ετούτη η προκήρυξη δεν είναι ντουφεκιά στον αέρα. Πάει πακέτο με την αφίσα παραπάνω. Αλλά ούτε και η αφίσα είναι σκέτη. Έχει πίσω της μια ολόκληρη κοινότητα ανθρώπων. Για να το πούμε διαφορετικά για να μοιραστούν αυτές οι προκηρύξεις και να κολληθούν οι αφίσες συντονίστηκαν κάποιες δεκάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες. Οπότε αυτή η διαδήλωση και η οργάνωσή της είναι η σύνθεση αντιφασιστικών απόψεων και πρακτικών και το κατέβασμά τους στο δρόμο. Είναι η δική μας συμβολή στον αντιφασιστικό αγώνα, είναι το δικό μας οδόφραγμα στη μετατροπή της γειτονιάς μας σε νεκροταφείο, είναι η δική μας απάντηση στο «κι να κάνουμε»;». Κι επειδή ούτε ο φασισμός, ούτε ο ρατσισμός, ούτε η στρατιωτική κατοχή της γειτονιάς μας τελειώνουν με μια διαδήλωση, το ραντεβού μας το Σάββατο 2 Μάρτη στην πλατεία Δαβάκη είναι (εκτός των άλλων) και μια αφορμή να γνωριστούμε, να οργανωθούμε καλύτερα και να συνεχίσουμε!

Antifa Kallitheia

Το ξέραμε από πριν και το γνωρίζουμε ακόμη: η εποχή μας είναι εποχή για σκυμμένα κεφάλια, για ξερολισμούς και βασικά για αφόρητη μοναξιά. Οπότε το να υπάρχει συλλογικά, να σκέφτεσαι και να πράττεις έξω απ' τα μήντια και ενάντια στα κόμματα δεν είναι και η πιο δημοφιλής επιλογή. Ειδικά μάλιστα σε μια εποχή που όλα τα σημάδια προμηνύουν ότι θα κερδίσει όποιος αγαπάει πιο πολύ τους μπάτσους, όποιος γουστάρει τους φασίστες κι όποιος νομίζει ότι η τηλεόραση λέει αλήθειες. Από τη μεριά μας λέμε τα εξής: είμαστε μια αντιφασιστική ομάδα, είμαστε άνεργοι και μαθητές, εργάτες και φοιτητές, άντρες και γυναίκες. Μισούμε όλοι μας το ρατσισμό, όχι γιατί είμαστε φιλόδημοι, αλλά γιατί καταλαβαίνουμε καλά ότι η εργατική τάξη είναι μία. Γιατί καταλαβαίνουμε ότι οι μετανάστες δεν είναι «άνθρωποι από άλλες χώρες» – είναι εργάτες υπό καθεστώς υπαρξιακής απαγόρευσης. Ότι είναι το κομμάτι της εργατικής τάξης που αυτή τη στιγμή χτυπιέται περισσότερο. Ότι μόλις αυτό το κομμάτι τσακιστεί, σειρά θα έχουν άλλοι και πρώτοι και καλύτεροι κάτι τύποι σα και του λόγου μας.
 Οπότε υπάρχουμε συλλογικά: βρισκόμαστε και συζητάμε μια φορά τη βδομάδα. Βγαίνουμε στους δρόμους και στις πλατείες. Κοιτάμε να μη λέμε αυτά που λέει η τηλεόραση. Συντονίζουμε τα χέρια μας και τα μυαλά μας, τις καρδιές και το βηματισμό μας. Είμαστε αντιφασίστες και αντιφασίστριες. Και κοιτάμε να βρούμε κι άλλους σα τα μούτρα μας...

Οι **autonome antifa** είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που συζητάει και δρα στην Αθήνα.
“Συνέλευση”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, άντρες και γυναίκες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.
“Αντιφασιστική”: Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία: και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας, ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας, είναι τα μπάζα από αυτό το γκρέμισμα.
Autonome Antifa - Αντιφασιστική Συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα, να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
autonome antifa ★
 autonome.antifa@yahoo.com
 autonomeantifa77.wordpress.com

antifa kallitheia
 antifa.kallitheia@yahoo.com